

grundet Anledning til at formode, at der, dersom denne Sag gaaer til et Udvalg, ikke vil blive Spørgsmaal om at bringe den tilende i denne Samling. — Der er kun Et endnu, som jeg ønsker at gøre opmærksom paa, og det er, at Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, vel i Omfang er endeel forskjelligt fra Regjeringsudkastet, saaledes som det af mig blev indbragt, men at der derimod, naar man fra det nuværende Lovforslag vil drage de Bestemmelser, som kun ere ligefremme Opryk af eller Indflytninger i dette Lovforslag af tidligere gjældende Bestemmelser, ikke er en saa stor Forskjel mellem Lovforslaget, som det nu foreligger, og som det blev forelagt af Regjeringen, som man har meent. Der er ganske vist nogle Punkter i Lovforslaget, som det nu foreligger, der heller ikke tilfredsstille mig, og som jeg har modsat mig paa ethvert Trin, men jeg maa dog udtale, at jeg, skjøndt jeg vel ikke kan tilegne mig Paterniteten for alle Bestemmelser i Lovforslaget, dog ved den lange Dmgang med samme har faaet det saa hjært, at det skulde gøre mig særdeles ondt, om dets Skæbne skulde blive en hæderlig Begravelse i et Udvalg.

Formanden: Det er en Selvsølge, at Anthyndinger af, at Nedsættelse af et Udvalg i en Sag er ønskelig, kunne fremkomme under selve Sagens Discussion, men den egentlige Discussion, om et Udvalg skal nedsættes, er dog først paa sit rette Sted, naar Sagens Dvergang til 2den Behandling er vedtagen.

Sehmann: Jeg maa tilstaae, at det har overrasket mig meget, at den ærede Minister bebrejdede mig Mangel paa Resignation. Jeg troer, at jeg just i en meget høi Grad har vist Resignation i Henseende til de foreliggende kommunale Lovforslag. Ministeren vilde neppe heller være fremkommen med denne sin Bemærkning, dersom han havde husket paa, at det, hvis jeg virkelig for Alvor vilde have reist det af ham omtalte Spørgsmaal, ikke vilde være under det nærværende Lovforslag, at jeg skulde reise det, men at jeg da burde have reist det under Behandlingen af Landkommunallovforslaget, hvor hele Spørgsmaalet om Amtsraadets

Stilling jo var under Forhandling. Men under hiint Lovforslags 1ste Behandling httrede jeg ikke et Ord, skjøndt det ganske vist heller ingenlunde i dets Enkeltheder har tilfredsstillet mig. Forøvrigt skal jeg bringe i den ærede Ministers Erindring, at det netop ved hiint Lovforslag fra flere Sider blev paapeget, at det ikke er nok at borttage forskjellige fra For tiden nedarbejdede overordnede Autoriteter, naar man ikke tillige sætter noget Andet istedet, men at der ikke er gjort det allermindeste Forsøg ved de foreliggende kommunale Lovforslag paa at gøre Noget i saa Henseende. — Hvad selve den til Behandling værende Sag angaaer, da har jeg for mit Vedkommende ikke udtalt mig om et Udvalgs Nedsættelse eller ikke. Jeg skal derhos kun gøre opmærksom paa, at, hvis den ærede Minister har Ret i sin Paaastand, at det ikke er Borgmesteren, med hvilket Navn han ved en Feiltagelse kom til at benævne den 1ste Magistratsperson i Kjøbstaden, og hvilken Benævnelse ogsaa ved en Feiltagelse staaer i Lovforslaget, men derimod Byraadets Formand, der har den egentlig udøvende Myndighed, og som er den, der har at udføre alle Forretninger for Byens Vedkommende og har Ansvaret for Udførelsen, saa er en meget stor Ting vistnok albrig før bleven udtrykt med saa saa og saa utydelige Ord, som det her er Tilfældet.

Jessen: Er der Noget, som man lærer ved dagligt at befastige sig med kommunale Sager og ved i det Hele at bevæge sig i det kommunale Liv, da er det at begrænde sin Altraa og sine Ønsker til det Opnaaelige. Jeg troer, at de Mænd fra Kjøbstæderne, som have udtalt Ønsker om Reformer i disses Communaltvæsen, og hvis Ønsker ere blevne tagne til Følge i det af Ministeren forelagte Lovudkast, fuldstændigt have vist dette; de have begrændset deres Ønsker om Reformer i Communaltvæsenet efter, hvad der kunde tænkes opnaaeligt. Jeg er derfor virkelig ogsaa, som igaar antydet, den ærede Minister særdeles taknemmelig for, at hans Lovudkast, saaledes som det blev forelagt, ligeledes netop kun omhandlede saadanne Punkter, hvor Forslagene til en Reform med Rimelighed kunde ventes at ville uden stor